

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

XVII. ročník

číslo 9/2019

„Nebo je domov, ktorý sa buduje tu
a býva sa v ňom tam.“

Chiara Lubichová

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Nedeľa stanovená na
oslavu Božieho slova
strana 3

Ďakujeme

Blahoželanie a
poďakovanie vdp.
dekanovi Mons. ThLic.
Vladimírovi Farkašovi
strana 4

Týka sa nás

Kresťanskí seniori v
jeseni
strana 5-6

Zažili sme

Milión detí sa modlí
ruženec
strana 7

Zaujalo nás

Máme večného Kráľa
strana 8-9

Zamyslenie

Žiť a byť kresťanom
strana 10

Týka sa nás

Úcta k dušiam v
očistci
strana 10-13

Farská kronika

od 23.8. do 25.10.2019

**Do nášho cirkevného spoločenstva
sa sviatosťou krstu začlenili:**

Matias Janček, Samuel Mudrák,
Maxim Hunka, Mia Mašlániová,
Petra Bartošová, Paulína Trhanová,
Stanislav Danihel, Leo Král, Nina
Chymová, Karolína Záhumenská,
Nina Hřčková, Lucas Hrdiborský,
Nina Mazánová, Izabela Kollárová,
Roman Cvik, Gréta Novotná, Isabell
Hotárová, Matej Dvonč, Tomáš
Jambor, Oliver Šmotlák, Olívia
Žikavská, Patrik Švarc, Adam
Bielich, Patrícia Jakubíková,
Charlotte Žikavská, Matilda
Mikulášová, Zarah Palová,
Svetozár Haško, Patrik Bálek,
Michael Toma

**S nádejou na večný život sme
odprevadili:**

Helena Stanová, 81 r.
Rudolf Snoha, 75 r.
František Daniš, 75 r.
Rudolf Hromada, 85 r.
Alexander Fekete, 67 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Lukáš Tonka a Terézia Karvayová
Radovan Goruška a Monika
Šimalčíková
Erik Melioris a Babora Račáková
Ján Chlupík a Zdenka Chochulová
Milan Pilát a Agáta Šarayová
Ľubomír Pinter a Martina Malíková
Peter Kotesa a Andrea Začková

Úplné odpustky pre duše v očistci

V dňoch od 1. do 8. novembra môžu veriaci získať úplné odpustky pre duše
verných zomrelých v očistci. Podmienkou na ich získanie je v deň Spomienky na
všetkých zosnulých 2. novembra nábožne navštíviť kostol alebo kaplnku a
pomodliť sa modlitbu Otčenáš a Verím v Boha, ako aj modlitbu na úmysel
Svätého Otca a zároveň splniť i ostatné predpísané úkony. Tieto odpustky možno
získať od poludnia predchádzajúceho dňa, až do polnoci určeného dňa.

Druhý spôsob je nábožne navštíviť cintorín raz denne, počas odpustkovej
oktávy, od 1. novembra do 8. novembra a aspoň myslou sa pomodliť za
zosnulých. Okrem týchto odpustkových úkonov je potrebné splniť tri podmienky,
a to prijať sviatosť zmierenia, krátko predtým alebo potom, Eucharistiu, najlepšie
v tej istý deň, a pomodliť sa na úmysel Svätého Otca modlitbu Otčenáš, Zdravas,
Sláva. Počas týchto dní treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, i
všednému. Tieto odpustky sa dajú získať iba pre duše v očistci. Odpustky sú
odpustenie časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa
týka viny... Odpustky sú čiastočné alebo úplné podľa toho, či oslobodzujú od
časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Každý veriaci môže odpustky...
získať buď pre seba, alebo aplikovať za zosnulých (KKC 1471).

Liturgický kalendár

- 1.11. - Všetkých svätých
- 2.11. - Spomienka na všetkých verných zosnulých
- 3.11. - 31. nedeľa v cezročnom období
- 10.11. - 32. nedeľa v cezročnom období
- 17.11. - 33. nedeľa v cezročnom období
- 24.11. - Nedeľa Krista Kráľa

Nedeľa stanovená na oslavu Božieho slova

Pápež František vydal 30. septembra list, ktorý nesie názov *Aperuitillis* a týmto listom reagoval na žiadosť veriacich celého sveta aby bol zdôraznený význam Božieho slova. Teda spomínaným listom *Aperuitillis* pápež stanovil, že **tretia nedeľa v liturgickom období cez rok** stáva sa **Nedeľou na oslavu Božieho slova**. „Božie slovo nech sa študuje, oslavuje a šíri,“ želá si Svätý Otec František.

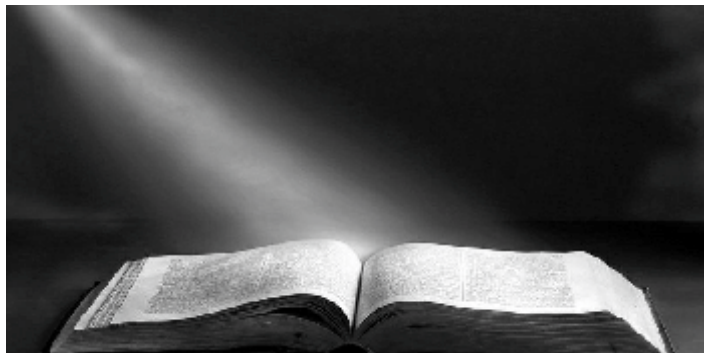
Zároveň pozorný čitateľ nemôže si nepovšimnúť, že k zvoleniu oznámenia tohto zámeru stanoviť Nedeľu Božieho slova pápež František zvolil si 30. september nie náhodou. V tento deň je totiž slávená pamiatka na sv. Hieronyma, ktorý preložil Bibliu z gréčtiny do ľudovej latiny. Známy je v tejto súvislosti výrok sv. Hieronyma „neznalosť Písma je neznalosťou Krista“.

Samotný názov listu, ktorým sa uvádza Nedeľa Božieho slova do života, a ktorý sa volá *Aperuitillius*, odkazuje na evanjelistu sv. Lukáša a hlavne stať z jeho evanjelia, kde sa hovorí o tom, ako Pán Ježiš po vzkriesení „**otvoril mysle apoštolov, aby porozumeli Písmu**. Teda

čítať, študovať, meditovať a modliť sa za pomoci Písma svätého neznamená poslať ľudské myslenie do „ofsajdu“, resp. vytvoriť z ľudského myslenia skrehnutý muzeálny nemenný artefakt. Naopak myslieť a čítať Písmo sväté, modliť sa a premýšľať, aby sme rozumeli... to všetko sa navzájom posilňuje. Pápež teda varuje pred ideologizáciou Písma svätého, resp. pred jeho fundamentalistickým čítaním a chápaním, lebo to poškodzuje človeka.

Taktiež pápež dáva pastierom za úlohu „*hľadať spôsob, ako ľuďom ukázať dôležitosť čítania, premýšľania a dennej modlitby za pomoci práve Písma svätého*“. V tejto súvislosti varuje pred dlhými a pedantne odbornými kázňami a odbočkami do témy, ktorá nepotrebuje v podstate na vysvetlenie Písmo sväté, ale stačí zdravý ľudský rozum – úsudok, na jej pochopenie. Veď rozum a ľudské myslenie je tiež vzácnym Božím darom... Rozum a viera, ak sú zdravé, vzájomne sa totiž posilňujú.

Vladimír Farkaš, dekan

Blahoželanie a poďakovanie vdp. dekanovi Mons. ThLic. Vladimírovi Farkašovi

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba: pasie ma na zelených pašienkach. Vodí ma k tichým vodám, dušu mi osviežuje. Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou. Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi naplňaš až po okraj. Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.“

Ž 23, 1-6

Náš vdp. dekan Vladimír Farkaš vstúpil do života našej farnosti dvakrát. Prvýkrát prišiel v r. 1990 ako mladý, zapálený kňaz, ktorý spolu so svojím oteckom – kaplánom vdp. Kolomanom Farkašom – začali budovať a duchovne prebúdzajú a formovať farníkov. Mali pred sebou neľahkú úlohu. Začínali od „piky“. Eufória zo slobody naplňovala lavice a kostol ľuďmi dychtivými po Bohu, stúpala počet detí prihlásených na hodiny náboženstva, počet mladých i dospelých pripravovaných sa na sviatosť birmovania, ale i snúbencov, ktorí žiadali uzavrieť sviatosť manželstva. Druhýkrát v r. 2013 opätovne vstúpil do našich životov. Z detí, ktoré pripravoval a vysluhoval im sviatosti sa stali otcovia a mamy. Počas svojho pôsobenia v našej farnosti nás neustále učí nebať sa a nehanbiť sa priznať k viere, ku Kristovi. Nezanedbáva nikoho a do svojho otcovského náručia ako „dobrý pastier“ prijíma malých i veľkých, bohatých aj chudobných, vzdelaných aj jednoduchých, všetkých, ktorí hľadajú pokoj, lásku, porozumenie. Dáva nám svoje srdce, svoj čas, vedomosti, Božie dary, čiže sviatosti. Svojím pôsobením nás vychováva, aby sme dozreli v človeka - dospelého kresťana. Jeho jasné a pevné postoje v duchu Evanjelia sú v jeho každodennom živote. V škole vo vyučovaní náboženstva, pri príprave katechumenov, birmovancov, mladomanželov. Má priamy a pevný postoj k úcte k životu, na obranu a ochranu tých najnevinnejších, chorých, slabých, bezbranných. Zdieľa s nami naše bolesti,

trápenia, starosti a nesie kríž s oddanosťou a láskou ku Kristovi a s modlitbou na perách. Všetky naše kríže na kolenách prednáša nebeskému Otcovi a kladie na oltár. S ružencom v rukách prosí drahú Matku Božiu za nás a vyprosuje nám potrebné milosti. Podobne ako apoštol Pavol vstępuje vrúcnu lásku k Ježišovi Kristovi, cirkevné zmýšľanie ukázať sa solidárnym s blížnym. Pomáha každému objaviť Pánovu vôľu a veľkodušne odpovedať na výzvu zhora. Otcovsky odvádza zo zlej cesty, vychováva, pozdvihuje zronenú myseľ, posmeľuje, pobáda dopredu, posilňuje vôľu, vyžaduje úsilie ale aj odriekanie, ktoré chce Boh. Jeho pastorácia má široký záber, je dôsledná a prináša výsledky. Jeho duchovné pôsobenie zanecháva trvalú pečať v našich dušiach.

Náš pán dekan sa 5.11.2019 dožíva životného jubilea 60 rokov. Zároveň je v Božej službe 35 rokov verným Kristovým kňazom.

My farníci z mesta Partizánske Vám zo srdca vyprosujeme pevné zdravie, hojnosť milostí a lásky, požehnanie Nebeského Otca ako i darov Ducha Svätého. Nech sila prúdiaca z kríža a ochrana Panny Márie, Matky kňazov, sú Vašou každodennou posilou, odmenou a vďakou za všetko, čo pre našu farnosť robíte!

Ďakujeme Vám za všetko, za duchovné a hmotné dobrá a sme Pánu Bohu vďační, že Vás máme. Nech Váš život, ktorý je prežiarovaný svetlom Evanjelia ešte dlhé roky žiari a je príkladom správneho kresťanského života pre nás - vašich farníkov.

vďační farníci mesta Partizánske

Kresťanskí seniori v jeseni

Po uplynutí horúcich dní sme sa všetci ocitli v priebehu roka v jesennom čase. Kresťanskí seniori z klubu Partizánske - mesto túto časť roka začali ako tradične pobytom vo Vysokých Tatrách. Pobyt v Charitnom dome v Dolnom Smokovci u sestričiek sme strávili v

čase 23.9. - 27.9.2019. Rekreačii v Tatrách sa zúčastnilo 30 účastníkov, z toho siedmi boli z Veľkých Bielic. Ako aj v minulých rokoch, zažili sme počas pobytu pekné chvíle. Po duchovnej stránke nás veľmi obohatil hlavne svojimi homíliami vdp. Peter Fábry, pán farár z Košíc, ktorý prežíval s nami tento rekreačný pobyt. Počas pobytu sme navštívili Hrebienok, Rainerovu a Bilíkovu chatu, Starý a Nový Smokovec, Štrbské pleso, Tatranskú Lomnicu, Skalnaté i Popradské pleso. Boli to ozaj pekné chvíle, ale hlavne, že sme sa vďaka Pánu Bohu všetci zdraví v piatok 27.9. vrátili do svojich domov k svojim rodinám.

Len o pár dní neskôr, presne v utorok 1.10., sa desiatí členovia nášho klubu (päť žien a päť mužov) zúčastnili v dedinke Pruské neďaleko lavy na športovom dni členov nášho z d r u ž e n i a z Trenčianskeho k r a j a .

Reprezentovali nás úspešne, keďže J. Antl získal zlatú medailu v trojboji a striebornú v hode polenom a V. Peciar striebornú medailu v stolnom tenise. Vďaka, chlapci a dievčatá, za úspešnú reprezentáciu nášho klubu!

Mesiac október je vo všeobecnosti považovaný za mesiac úcty k starším. Túto skutočnosť sme si v našom klube pripomenuli vo štvrtok 3.10. slávnostným posedením v našej klubovni. Na zhromaždenie boli pozvaní naši členovia, ktorí dosiahli 80 a viac rokov a tiež jubilanti, ktorí si v septembri pripomenuli svoje životné jubileá - narodeniny. Účastníkov zhromaždenia prišli pozdraviť aj naši duchovní otcovia, vdp. Vladimír Farkaš a vdp. kaplán Martin Mihál. Súčasťou zhromaždenia bolo malé občerstvenie a do tanca a na počúvanie

účastníkom prišli zahrať a zaspievať Jožko Halák so svojim kolegom. Dopĺňal ich tiež náš člen Vladko Patráš na gitare. Prítomní si veľmi pochvaľovali úroveň a atmosféru, ktorá zavládla počas zhromaždenia. Skutočnosť úcty k starším sme rozšírili aj na tých našich členov, ktorí sa pre chorobu zhromaždenia nemohli zúčastniť. Navštívili sme ich doma a odovzdali sme im pri tejto príležitosti malý pozdrav či vinš.

V sobotu 5.10. sme absolvovali pútnický zájazd do Malaciek, Šaštína a do Marianky. Zájazd sa podaril zrealizovať aj vďaka hojnej spolupráce s pani Zábojníkovou. Účastníkmi zájazdu boli aj členky ružencového bratstva, nakoľko v Šaštíne bola púť ružencových

bratstiev z celého Slovenska. Prežili sme ozaj krásnu sobotu plnú duchovných zážitkov. Najskôr sme navštívili Šaštín, kde vrcholom bola sv. omša a hlavným celebrantom bol emeritný otec biskup Andrej Imrich. Nasledovala návšteva historického mesta Malacky. História chrámu, krýpt, kláštora či mesta, ktorá sa viaže na rod Pálffyovcov, nám

priblížil miestny pán kaplán. Všetci absolvovali výstup po svätých schodoch – jedni na kolenách, druhí postojacky. Po požehnaní od miestneho kňaza sme sa s historickým mestom Malacky rozlúčili a vybrali sme sa na spiatočnú cestu domov. Na tejto ceste sme sa zastavili aj v najstaršom pútnickom mieste na Slovensku, v Marianke. V Marianke sme si prezreli priestory mariánskeho údolia, kde bývajú známe mariánske púte, baziliku minor, v ktorej sme sa krátko pomodlili, poďakovali, poprosili o ochranu a pokračovali sme cestou

domov. Vďaka Pánu Bohu sme sa v podvečer vrátili domov k svojim rodinám. Zájazd sme mohli zrealizovať aj vďaka finančnej dotácii mesta Partizánske.

Počas tohto obdobia sme tiež pripravovali akcie, ktoré nás ešte do konca roka čakajú. Aj keď je to možno trochu zavčasu, predsa spomeniem výstavu betlehemov, ktorú usporiadame od 9.12. - 13.12. v spoločenskej sále školy J. A. Baťu na Nám. SNP, kde bola výstava aj minulý rok. Dávam to do pozornosti preto, aby ste si pripravili nielen betlehemy, ale aj vhodné doplnky, obrusy, výšivky, háčkované veci, aby bola výstava pestrá. Pripravujeme tiež stretnutie na konci roka v sobotu 28.12. v reštaurácii ULITA, kde nás príde pobaviť svojím spevom a muzikou M. Turek. Ak by mal niekto záujem, má možnosť sa prihlásiť na č.t. 0918/147999.

Drahí bratia a sestry, vstupujeme do mesiaca november, kedy vo zväčšenej miere budeme navštevovať cintoríny, navštevovať hroby našich najbližších, kde odpočívajú a spia svoj večný sen. Bude to čas väčšieho presunu áut. Prajem všetkým, ktorí sa vydajú na kratšie či dlhšie cesty, aby sa šťastlivo pod ochranou Matky Božej vrátili domov. Božie požehnanie celej farnosti praje

Stanislav Husár,
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske – mesto

Nebo zrkadlí sa na zemi

Dnes zrkadlí sa nebo na zemi,
keď dívam sa na zem. Nebom zdá sa mi
zrkadlenie je spôsobené sviečkami.

Na zemi sa milión svetiel rozsvietilo,
až nám to nebeskú oblohu spomenulo.
Pozeráš na nebo a vidíš milióny hviezd.

Podobne je to aj vidieť na zemi dnes,
zo zeme, akoby sa stalo zrkadlo,
na zem samo nebo akoby spadlo.

To vzdávali sme zosnulým česť,
nechali sme svetlá ticho „znieť“.

Priali sme večný pokoj zosnulým,

ten pokoj želajme dnes aj živým.

Želajme si ho všetci navzájom,
nech ho je plná zem, mesto, dedina aj dom.

Pokoj nech vládne svetom len,
nech už nič neruší ľudský sen.

Ako hroby svetlo ľudské zaleje,
tak nech teplo srdíc ľudí zahreje,
nech prevláda na svete viac tíš,
nech neruší ju vôbec nič.

Pre ľudí len jeden správny je smer,
nech nepoznajú iné slovo, len mier.

p. Veľšic

Milión detí sa modlí ruženec Za jednotu a pokoj

„Už si niekedy počul, že máš druhú mamu v nebi? Volá sa Mária a voláme ju aj Panna Mária alebo Božia Matka. Ale pokojne ju môžeš osloviť aj nebeská Matka, Mama, Mamička, pretože je naozaj našou Mamou. Vždy jej môžeš povedať všetko. Ona sa veľmi teší, keď ju o niečo prosíš, pretože ti tak môže pomôcť. Môžeš ju prosiť za svoju rodinu, za rodičov, za súrodencov, za kamarátov. Dokonca môžeš prosiť za každého jedného človeka na svete. Mária však potrebuje aj tvoju pomoc. Môžeš jej pomôcť svojimi modlitbami, aby tak mohla ochrániť nás všetkých a celý svet.“

Pomoc trpiacej Cirkvi /ACN/ aj tento rok pozvala deti na celom svete, aby sa 18. októbra zúčastnili výnimočnej modlitebnej iniciatívy Milión detí sa modlí ruženec ACN je medzinárodná pápežská nadácia. Jej činnosť spočíva na troch pilieroch: informácia, modlitba, akcia. ACN pomáha kresťanom všade tam, kde sú prenasledovaní, utláčaní alebo trpia pre svoju vieru.

Október je v Cirkvi už tradične mesiacom modlitby posvätného ruženca. A 18. októbra slávime sviatok svätého Lukáša – evanjelistu, ktorý nám ako jediný z

evanjelistov sprostredkoval udalosti z Ježišovho detstva a podľa tradície mal blízky vzťah k Panne Márii.

Táto kampaň sa zrodila v roku 2005 vo venezuelskom hlavnom meste Caracas. Niekoľko miestnych žien raz prechádzalo okolo prístestnej kaplnky a uvideli tam skupinku detí modliť sa ruženec pred obrazom Panny Márie. V tej chvíli pocítili mocnú prítomnosť nebeskej Matky. Jedna z nich si spomenula na slová svätého Pátra Pia: „Keď sa milión detí bude modliť ruženec, svet sa zmení.“ A o to ide aj v tejto kampani: o vieru v silu detskej a ú p r i m n e j modlitby. Ježiš nás predsa učí: „Ak nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva.“ (Mt 18,3)

Do modlitby ruženca sa zapájajú deti z viac ako 80 krajín na všetkých kontinentoch (okrem Antarktídy). Keď sú deti správne vedené k osobnému prežívaniu modlitby, postupne sa im odhaľuje „obraz“ Panny Márie a prítomnosť Boha a budujú si s nimi živý vzťah. Čím viac sa potom modlia, tým viac je tento pohľad a vzťah vrúcnejší a my dospelí sa od nich môžeme veľa naučiť.

Vo farnosti Partizánske sa 12.10.2019 modlili ruženec mladí zo spevokolu Pramienok a 18.10. deti z CZŠ Jána Krstiteľa, a tak vyprosovali u Nebeskej Matky Márie pokoj pre všetky deti, ktoré majú vo svojom živote rôzne trápenia.

Mgr. Milan Turek

ZAŽILI SME

Máme večného Kráľa (Jn 18,33-37)

Nedeľa Krista Kráľa nám pripomína Ježiša Kráľa, Superstar!

Všetci vieme, prečo v úradných miestnostiach máme obraz prezidenta. Keď v jednej kancelárii chceli do rámu vložiť fotografiu prezidenta, zistili, že je tam už deväť portrétov. Kto by ich dokázal teraz vymenovať?

Všetci mali moc, slávu, vojsko, úrady a všetko, čo k hlave štátu patrí. Kto si dnes na nich spomína? Čo dnes znamenajú?

Poslednú 34. nedeľu cirkevného roka v období „Cez rok“ voláme Nedeľou Krista Kráľa. Už dvetisíc rokov sa nie jeden národ hlási k tomuto Kráľovi. Kristus Kráľ žije stále. Dôkazy?

Nielen blahoslavený páter M. M. Pro, jezuita z Mexika, ale i blahoslavený Španiel Zesirín Malla (27.11.1993 blahoslavený) a iní zomierali s výkrikom: „Nech žije Kristus Kráľ!“ Aj dnes Kristovi Kráľovi vzdávame úctu, spievame piesne, staviame chrámy a nielen chrámy... Nad Lisabonom pri ústí rieky Tag stojí tridsaťmetrová socha Krista Kráľa ako vótum – verejný sľub národa, vernosť Kristovi Kráľovi. Podobne nad Rio de Janeiro na hore Corcovado stojí 30-metrová socha Krista Kráľa. Rovnako stojí na hranici Argentíny a Chile v Andách ako znamenie pokoja.

Ježišove slová na otázku Piláta: „Si židovský kráľ?“ (Jn 18,33), sú pre nás veriacich aktuálne: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta“ (Jn 18,36).

Evanjelium pripomína dialóg medzi rímskym miestodržiteľom, zástupcom rímskeho cisára v Palestíne, Pilátom, a Ježišom, Božím Synom. Kto by si dnes spomínal na Piláta? Rímska ríša patrí histórii. A Ježiš? Je ten istý, včera, dnes i naveky. Kristus je Alfa i Omega, začiatok i

koniec. Je Boží Syn, Syn Boha Otca, ktorý stvoril svet. Nie iba zem, ale celý svet. Ježiš splnil a plní svoj sľub, že Duch Svätý bude riadiť svet, učiť ľudí Boha poznávať, Boha milovať, Bohu slúžiť, aby tých, čo uveria v Boha a splnia, čo od nich Boh bude vyžadovať, odmenil Ježiš Kristus, Kráľ vo svojom Božom Kráľovstve. Apoštol Ján v dialógu medzi Pilátom a Ježišom predstavuje Krista Kráľa, ktorého k Pilátovi rodáci priviedli ako zločinca. Vzácná je otázka Piláta k Ježišovi: „Čo si vykonal?“ (Jn 18,35) A Ježiš, ktorý sa po rozmnožení chleba a rýb na púšti utiahol do ticha, pretože nechcel, aby ho zástup vyhlásil za svojho kráľa, pred Pilátom vyznáva: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ (Jn 18,36)

Ježiš do konca čias svojím učením hovorí, že prišiel na svet, aby vydal svedectvo o Božej pravde, aby ohlásil Božie kráľovstvo a zaistil mu platnosť. Pod „pravdou“ sa tu rozumie Božia skutočnosť sama, možno ju nazvať aj „svetlom“ alebo „životom“, všetky tieto výrazy vyjadrujú to isté, a predsa to môžu len nedostatočne vysloviť. Ježiš Kristus je Pravda. Pravého Boha, ktorý prijal ľudské telo, aby ho bolo vidieť, počuť, ľudia usmrtili, ukrižovali, ale on na tretí deň vstal z mŕtvych, aby spasil všetkých ľudí. Všetkých od stvorenia sveta až do druhého príchodu Božieho Syna na svet ako Sudcu živých a mŕtvych.

Dnes na sviatok Krista Kráľa si pripomíname, že Božia pravda prišla na svet. Vždy tu síce bola, ale evanjelium nám pripomína, že Kristus po svojom zmŕtvychvstaní už nenechá svet na pokoji.

Hovorí to Ježiš: „Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ (Jn 18,37) Ježišove slová sú večné. Nebo a zem sa pominú, ale jeho slová sa nepominú.

Veriaci kresťania sa nečudujú, že keď kráľov nahradzujú prezidenti, Cirkev vyhlasuje a hlási sa znova a stále ku Kristovi Kráľovi. Veríme, že náš dočasný život, prirodzený život, život na zemi je konečný. Smrť neminie nikoho, kto sa na zemi narodil. Veríme v nový život, večný, bez konca, život, kde budeme vidieť Boha z tváre do tváre. Kristus, ktorý vyhlásil a dokázal svojím životom, že je „Cesta, Pravda a Život“, je naša nádej, pre ktorú sa vyplatí žiť i zomrieť.

História hovorí, že o Božom diele, Cirkvi, sa hlásalo, že nedožije rok 2000. A dnes? Kde sú tí, čo v mene tejto lži vraždili, lúpili, klamali..?

A nám Ježiš adresuje slová: „Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ (Jn 18,37) Nesmieme zabudnúť na Kristove slová ani dnes. Aj dnes sa pravda prekrúca, falšuje a v mene pravdy klame, kradne, a aj keď nie priamo, aj vraždí.

Pilát sa pýtal Ježiša: „Si židovský kráľ?“ (Jn 18,33) Ježiš mu odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ.“ (Jn 18,37) Kiež náš život žijeme tak, aby sme svojimi slovami, skutkami, myšlienkami vyznávali, že Ježiš Kristus je náš Boh, ktorý nás spasil a vykúpil, v ktorého veríme, ktorého sa snažíme milovať, s ním žiť a aj raz vo večnosti prebývať. Ak sa pokladáme za Kristových učeníkov, tak na záver cirkevného roka majme oblečenú výzbroj svetla. Znamená to, že pri pohľade na kríž Krista Kráľa si úprimne odpovedáme na otázku, ktorú nám predkladá Ježiš pred Pilátom: Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne,

že som Kristus Kráľ? Koniec cirkevného roka nás vyzýva, aby sme „pochytali“ zlodějov našich srdiec a duší, aby sme ich „zatvorili“ do väzenia, a napokon ich rozhodne odsúdili ako nepriateľov nášho života, ako nepriateľov Krista Kráľa a nositeľov tmy. Potom môže vstúpiť do nášho života Božie svetlo, ktoré je prisľúbenou nádejou Božieho kráľovstva.

Perzská rozprávka hovorí o šachovi, ktorý si dal zavolať najväčších mudrcov a položil im otázku: „Čo je najväčším nešťastím v živote človeka?“ Prvý odpovedal: „Najväčším nešťastím je byť chorý.“ Druhý: „Najväčším nešťastím je byť starý!“ A tretí: „Najväčším nešťastím je mať pred smrťou pocit premárneného života.“

Slová z Kréda „verím v život večný“, nech sú nám mementom na ceste do Božieho kráľovstva.

Stál na lavičke v parku, opitý, kamaráti dávali pozor, aby nepadol, ale nahlas kričal: „Som kráľ!“ Okoloidúci sa zastavovali, jedni mávli rukou, staršia pani sa pohoršovala. Čoho bol kráľom? Prečo o tom tak kričal? Nevie. Mám priateľa, ktorý keď v jeho prítomnosti niekto vypovie slovo „kráľ“, hneď zareaguje. Prečo? Má totiž priezvisko Kráľ. Občas vidíme na obrazovke kráľovnú Veľkej Británie, Dánska či inej krajiny.

A aj vy, deti, radi počúvate rozprávky o kráľoch? Čo všetko si vieme pri slove kráľ vybaviť v pamäti? Dnes má svoj sviatok náš večný Kráľ, Kráľ Kráľov, Ježiš Kristus. Modlime sa: Kristus Kráľ, ďakujeme ti za končiaci sa cirkevný rok. Odpusť nám naše previnenia. Ježiš, Kristus Kráľ, vládni, kraľuj nad nami!

z kázne P. Ľubomíra Stančeka CM
zdroj: www.vincentini.sk

Žiť a byť kresťanom

Často pri pohľade do Biblie obdivujeme jasnosť Ježišových slov. Jeho vety sú živé a pasujú na nás. Otvárajú život. Význačné oslovenie pasuje i na nás: „Vy ste soľ zeme, vy ste svetlo sveta...” preniká priamo do srdca. Pri jeho počutí poznávame ako sme jemu i svojim blíznym veľa dlžní. A dlžíme toho hodne, preto to tak aj okolo nás vypadá.

Pred Všemohúcim si pripadáme ako žobráci, pretože tá naša láska je veľmi slabučká. Máme viac radi seba a naše hobby, než blíznym. Ale akonáhle sa u blízkeho ukáže štipka porozumenia, štipka lásky a citu, hneď sme veselší, naše srdce pookreje, poteší sa a je nám lepšie v živote. Začíname veriť, že na

svete dobrý človek ešte nevymrel a že mágia zla je obmedzená.

O tejto viere, že môže byť na svete i dobre, hovorí i Pán Ježiš. Nechcete, aby sme boli len slušní veriaci. Kde je iba slušnosť, tam sa časom stráca viera, zostane len konvenčnosť a suchosť. Pán Ježiš požaduje, aby naše srdce horelo, teplo z neho vychádzalo s odrazom na láskavé správanie a jednanie s blíznym. A ono to skutočne ide, len treba chcieť.

Nám tiež zostáva jedno. Horieť - žiť a byť svetlom, ktoré hreje a priťahuje všetkých, ktorí sa trasú zimou. A časom poznáme, že tým svetlom nie sme my, ale Kristus, ktorý skrze nás pôsobí.

J. Andris

Úcta k dušiam v očistci

Mnoho svätcov malo veľkú úctu k dušiam v očistci. V tejto úcte vyniká aj Páter Pio z Pietrelciny. Duše v očistci mali vždy významné miesto v jeho duchovnom živote. Ustavične si ich pripomínal nielen v každodenných modlitbách, ale predovšetkým v obeti svätej omše.

Jedného dňa sa rozprával s niekoľkými spolubratmi, ktorí sa ho pypytovali práve na dôležitosť modlitby za duše v očistci.

„Na tento kopec (San Giovanni Rotondo) vystupuje viac duší z očistca než ľudí doteraz žijúcich, ktorí chodia na moje omše a hľadajú moje modlitby.“

Keď si uvedomíme, že počas dvadsiatich piatich rokov jeho života v tomto kláštore ho navštívilo na dva milióny pútnikov zo všetkých častí sveta, je uvedená veta Pátra Pia udivujúca. On pobýval v San Giovanni Rotondo po celý tento čas a ukazuje nám tak jasne, ako hojné boli jeho styky s dušami v očistci. Ak duše v očistci silne prevyšovali

počet pútnikov, zjavne poznali veľmi dobre jeho srdce horiace láskou.

... mal iste tiež dar prenikať do hĺbky tajomstva utrpenia duší v očistci.

V jednom liste napísal: „Ak viem, že niektorá osoba je zarmútená, či už na duši alebo na tele, čo by som pre ňu u Pána neurobil, aby som ju videl od jej trápení oslobodenú? Rád by som prevzal na seba všetky jej trápenia, len aby som ju videl odchádzať uzdravenú a obetoval by som pre ňu plody všetkého tohto utrpenia, keby mi to Pán dovolil.“

Veľká láska, ktorú mal Páter Pio k blíznym, často spôsobila, že fyzicky ochorel.

On túžil a dychtil po spásе a šťastí bratov a duší tak veľmi, že pripúšťal: „*Som nadmieru hnaný, aby som žil pre blízkych a aby som sa opájal a sýtil týmito bolesťami, ktoré u nich vidím.*“

V jednom liste z 20. januára 1921 na tému jeho lásky k bratom a jeho záujmu o ne napísal: „*Mám pokušenie povedať často, ak nie vždy Bohu Sudcovi s Mojžišom: - Odpusť tomu ľudu, alebo ma vymaž z knihy života.*“

V tom istom liste písal o stave svojej duše, napätí lásky, ktorá preniká jeho dušou:

„*Všetko sa sústreďuje v tomto: stravuje ma láska k Bohu a láska k blízkym.*“

Potom vyjadruje súcit sám so sebou krásnou vetou, ktorá osvetľuje, ako sa jeho vnútro stravuje láskou: „*Aká strašná vec je žiť zo srdca!*“

Vysvetľuje potom svoju situáciu: „*Je potrebné umrieť v každom okamihu smrťou, ktorá nedáva z o m r i e ť : ž i ť umieraním a umierať životom.*“

Táto intenzívna a spaľujúca láska sa netýkala len bratov na tomto svete, ale aj tých, ktorí prešli do iného života, ale stále sú členmi rovnakej Božej rodiny.

Vo svetle vyššie citovanej vety môžeme povedať, že trpel ustavičnou myšlienkou na živých i na mŕtvych. Často tento dar, že stál medzi dvoma svetmi, bol veľkou posilou pre tých, ktorí žili po jeho boku, zvlášť pre tých, ktorí prežili nedávno tú bolesť, že stratili drahú osobu.

Bratia, ktorí žili spolu s Pátrom Piom, boli

často svedkami zvláštnych fenoménov. Napríklad hovoria: - Jeden večer v čase, keď zúrila druhá svetová vojna, bol po večeri už kláštor zavretý. Bratia počuli hlasy, ktoré sa ozývali od vrátnice a zreteľne volali: „*Nech žije otec Pio!*“

Vtedajší prior P. Rafael dela S. Elia zavolał brata, ktorý bol poverený službou na vrátnici, aby zostúpil a požiadal osoby, ktorým sa podarilo vstúpiť do kláštora, aby odišli, pretože už je neskoro.

Fráter Gebard poslúchol. Keď prišiel do

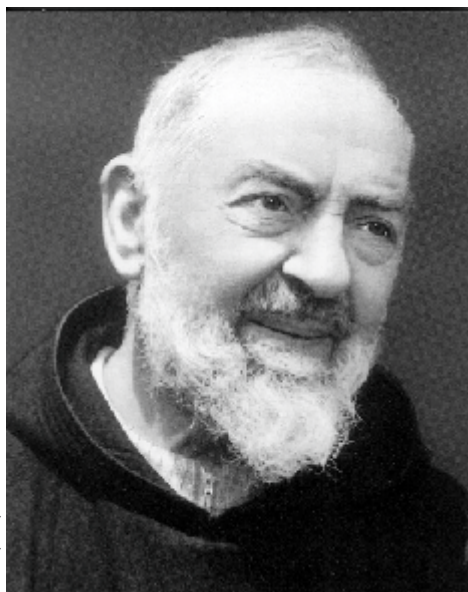
vstupnej chodby, našiel všetko v poriadku, všade bola tma a brána bola zatvorená a zaistená dvoma kovovými závorami, ktoré bránu zaistovali, nazrel aj do všetkých príľahlých miestností. O výsledku informoval priora.

Hlasy počuli všetci celkom zreteľne a prior bol z toho zmätený, tiež z toho dôvodu, že v tom čase sa hovorilo o tom, že Páter Pio bude preložený do iného kláštora a ľudia v San Giovanni Rotondo boli

stále v pohotovosti, aby jeho odsunu zabránili.

Ráno zašiel prior za Pátrom Piom, s ktorým sa dôverne poznal, rozprával mu, čo sa stalo, a spýtal sa, či aj on počul tie hlasy, ktoré boli tak hlasné, ako by chceli, aby to všetci za každú cenu počuli.

Páter Pio, bez toho, aby tomu prikladal význam, pokojne, ako by sa jednalo o najobyčajnejšiu vec na tomto svete, upokojil predstaveného a vysvetlil mu, že hlasy, ktoré volali „*Nech žije P. Pio!*“ **patria zomrelým,**

ktorí mu prišli poďakovať za jeho modlitby.

Kto sa zúčastnil omše otca Pia, spomenie si, koľko času si vyhradil na „memento“ zosnulých. Slovo „memento“ znamená „spomeň“, ako by Cirkev pripomínala kňazovi, aby vo svätej omši mal pred sebou zomrelých, spomenul si na ne práve pri tomto slávnom obrade Cirkvi, keď sa sprítomňuje Pánova obeť za spásu duší.

Páter Pio sa v tomto mieste zastavoval asi štvrt hodiny, ako poznamenáva aj Páter Agostino, jeho spovedník.

Koho si pripomínal Páter Pio každý deň? Iste dušu, za ktorú bola svätá omša obetovaná. Avšak podľa starobylej obyčaje veriaci dávajú svätú omšu slúžiť za svojich vlastných zomrelých. Kňaz predstavuje Pánovi intenciu zadávateľa, ale potom pamätá aj na iné duše, ktoré mu ležia na srdci. To práve robil Páter Pio a potom jednal s Pánom aj o iných dušiach.

Otec Pio, muž veľkej modlitby a ustavičného utrpenia spôsobeného stigmami, mal iste tiež dar prenikať do hĺbky tajomstva utrpenia duší v očistci. Bol si vedomý intenzity tohto utrpenia.

Raz sa ho jeden spolubrat laick Modestino opýtal: *„Otče, čo si myslíte o očistcovom ohni?“*

Ten mu odpovedal: *„Keby Pán dovolil duši, aby prešla z očistcového ohňa do najhorúcejších plameňov tu na zemi, bolo by to podobné, ako by prešla z vriacej vody do studenej.“*

Očistec bol niečo, čo Páter Pio poznal veľmi dobre, a keď hovoril o trpiacich dušiach, nehovoril to, čo počul alebo čítal, ale uvádzal svoju osobnú skúsenosť. Spolu s týmito poznáním poznal presne aj druh trestov.

Jedného dňa ho laický brat Giuseppe Longo žiadal o modlitbu za jednu mladú dievčinu, ktorá bola pripútaná na kreslo a nemohla chodiť. Príbuzní dievčaťa požiadali

brata o tento príhovor.

Brat Jozef pred Pátrom Piom, ako bolo obvyklé, pokľakol, ale z nepozornosti položil svoje kolená priamo na zranené nohy otca Pia, ktorý bolesťou takmer vykrikol.

Páter Pio však zmätenému bratovi povedal s láskou: *„Je to, ako by si mi dal desať rokov v očistci.“*

Ďalší deň šiel brat Jozef k rodine postihnutej, aby ich uistil, že predniesol ich žiadosť Pátrovi Piovi. **Dozvedel sa však, že dievča opäť začalo chodiť, a to práve v tú hodinu, kedy si kľakol na rany stigmatizovaného svätca.**

Niekoľko sa opýtal otca Pia: *„Otče, ako si môžem vytrpieť očistec tu na zemi, aby som po smrti mohol ísť priamo do neba?“* Otec mu odpovedal. **„Prijímať všetko z Božej ruky a za všetko mu s láskou ďakovať. Len tak môžeme ísť z lôžka priamo do raja.“**

Jeden profesor, ktorý sa v čase vojny uchýlil do San Giovanni Rotondo, sa často rozprával s Pátrom Piom. Ten dosvedčil: „Mohol som konštatovať, že Páter Pio mal veľmi presné informácie o dušiach a o stave ich očisťovania po smrti aj o dobe, akú im Božia dobrota určila k úplnému očisteniu, aby ich mohla pritiahnuť k sebe a k blaženosti bez konca.

Jedného dňa som mu odporučil dušu jedného spisovateľa, ktorého som v mladosti rád čítal. Nemenoval som ho, ale Páter Pio presne vedel, koho mám na mysli. Očervenel, ako by ho prepadla bolesť a ľútosť za túto dušu, ktorej však nechýbala duchovná pomoc a modlitba.

Potom povedal: *„Príliš miloval tvory!“*

A keď som sa spýtal skôr pohľadom než slovami, akú dobu tá duša má zostať v očistci, odpovedal: *„Najmenej sto rokov.“*

Ten večer mi povedal: „Je potrebné sa modliť za duše v očistci. Je neuveriteľné, čo môžu vykonať pre naše duchovné dobro z vďačnosti tým, ktorí na ne tu na zemi

pamätajú a modlia sa za nich.'

Po niekoľkých rokoch mi Páter Pio povedal o Jenovéfe, františkánke tretieho rádu, ktorá od útlej mladosti bola 58 rokov pripútaná na lôžko.

Páter Pio mi povedal: **„Modlitba toho, kto trpí, je veľmi milá Bohu, dotýka sa jeho horúceho srdca, pretože je to utrpenie z lásky k Bohu, po ktorom túži, a z lásky k blížnemu, za ktorého sa modlí.“**

Viac ako raz som počul od otca Pia

myšlienku, že to rozhodujúce pre osud duše závisí, aspoň z najväčšej časti, od dispozícií duše v poslednom okamihu života, od tých posledných zábleskov viery a ľútosti, ktoré môžu zachrániť dušu v ťažkom nebezpečenstve duchovnej smrti.

Tak mi povedal: **„Budeš sa čudovať, až stretneš v raji duše, u ktorých by si nikdy nečakal, že ich tu uvidíš.“**

zdroj: fra-pio.blogspot.com

Litánie za duše v očistci

Medzi modlitbami v zápisníku bl. sestry Zdenky sú aj Litánie za duše v očistci. V týchto dňoch a celý tento mesiac si osobitne spomíname na našich drahých zosnulých, darujme im aj túto modlitbu.

Litánie za duše v očistci [*Odpočinitie večné daj, ó, Pane!*]

Mojim milým rodičom,
Mojim bratom, sestrám a príbuzným,
Mojim učiteľom a duchovným vodcom,
Všetkým kňazom katolíckej Cirkvi,
Všetkým rehoľníkom a rehoľníčkam,
Všetkým dobrodincom mojej duše i tela,
Všetkým, ktorým som zaviazaná láskou a modlitbou,
Všetkým, ktorí mi uškodili na tele i na duši,
Všetkým, ktorí mi ublížili,
Všetkým dušiam, ktoré ťa zvlášť milovali,
Všetkým, ktoré sú najbližšie k spaseniu,
Tým, ktoré najvrúcnejšie túžia po tebe,
Tým, ktoré najviac trpia,
Tým, ktoré sú ďaleko od vyslobodenia,
Tým, ktoré sú najopustenejšie,
Tým, ktoré sa modlili za zomrelých,
Tým, ktoré sa starali o výzdobu a stavanie kostolov,
Obhajcom svätej viery,
Zo zvyku hrešiacim a len zázrakom Božej milosti zachráneným,
Ľahostajným, ktoré prijímanie svätých sviatostí zanedbávali,

Ľahostajným, ktoré svoj čas premárnili,
Vlažným v modlitbe,
Lenivým v konaní dobrých skutkov,
Tým dušiam, ktoré odkladali čas svojho obrátenia a náhle zomreli,
Vo vojne zabitým,
Utopeným,
Pri živelných pohromách zahynutým,
Bez svätých sviatostí zomrelým,
Všetkým, ktorí dnes alebo zajtra zomrú,
Mojej úbohej duši, keď sa pred твоjim súdom objaví.
Ó, Pane, zmiluj sa nad úbohými dušami trpiacimi v očistci a pomôž im.

zdroj: www.zdenka.sk

Inteligentný ruženec

- pomôcka k modlitbe najmä pre mladú generáciu

Na svete je nový nápad, ktorý chce byť pomôckou k modlitbe. Takzvaný „inteligentný ruženec“ s aplikáciou Click to Pray Rosary je moderný elektronický prostriedok, ktorý má pritaľhnuť najmä mladé generácie k tradičnej modlitbe ruženca. Novinku predstavil v utorok 15. októbra v Tlačovom stredisku Svätej stolice medzinárodný riaditeľ Svetovej siete modlitby pápeža (Apoštolát modlitby) páter Frédéric Fornos SJ spolu so spoluautormi myšlienky. Cieľom

ktoré má formu náramku, pozostáva z desiatich zrníek ruženca vyrobených z hematitu a čierneho achátu a zo zariadenia v tvare malého kríža, v ktorom sú uložené dáta. Po jeho zapnutí sa používateľ môže rozhodnúť pre tradičnú modlitbu ruženca, pre kontemplatívny ruženec či rozličné typy tematických ružencov, ktoré budú aktualizované každý rok. Projekt patrí k už existujúcej iniciatíve Svetovej siete modlitby pápeža s názvom *Click To Pray*. Medzinárodný riaditeľ Svetovej siete modlitby pápeža Frédéric Fornos predstavil projekt týmito slovami:

„Ruženec je krásna duchovná tradícia na kontemplovanie Evanjelia spolu s Máriou. Je to modlitba jednoduchá a pokorná. Vo svete ľahostajnosti, tvárou v tvár mnohým nespravodlivostiam, chudobe a upieraniu základných práv, modliť sa za pokoj vo svete znamená vnášať zmierenie do našich každodenných vzťahov, do vzťahov s tými najchudobnejšími, s cudzincami, s rozličnými kultúrami a odlišnými duchovnými a náboženskými tradíciami, ale aj s našou zemou, našimi lesmi, s našimi riekami a oceánmi.“

zdroj: www.vaticannews.va

projektu, spusteného v rámci Mimoriadneho misijného mesiaca a v roku, keď si pripomínáme 175. výročie vzniku Apoštolátu modlitby, je viesť k rozjímavej modlitbe a vyprosovaniu pokoja pre svet. *Click to Pray Rosary* je interaktívne zariadenie, ktoré funguje prostredníctvom aplikácie pre smartfóny. Môže sa používať ako náramok a aktivuje sa vykonaním znaku kríža. Bezplatná rovnomenná aplikácia poskytuje prístup k audio-sprievodcovi, obrázkom a osobným obsahom súvisiacim s modlitbou ruženca. Projekt spája tradíciu Cirkvi s poslednými pokrokmi v technológiách. Zariadenie,

Sviečka za nenarodené deti 2019

Každoročná kampaň Fórum života. Vďaka dobrovoľníkom si aj Vy môžete kúpiť sviečku. Jej kúpou podporíte projekty konkrétnej pomoci (Zachráňme životy, Centrum konkrétnej pomoci Femina - Levice, Prešov, Snina), vzdelávací projekt Tlakový hrniec, realizáciu samotných kampaní Sviečka za nenarodené deti a Deň počatého dieťaťa.

Sviečky každoročne v čase Pamiatky zosnulých (2.11.) zapalujeme na pamiatku tých, ktorí nás opustili. V roku 2018 bolo na Slovensku evidovaných 15274 potratov. Štatistiky ďalej uvádzajú tieto skutočnosti: v roku 2018 bolo vykonaných 7350 umelých potratov a 7924 žien prežilo spontánne alebo zamáknuté potraty vrátane mimomaternicových tehotenstiev. V čase Pamiatky zosnulých chceme špeciálne myslieť na tieto ženy a deti, ktoré sa z akýchkoľvek dôvodov nemohli narodiť. Zároveň hovoríme o možnostiach, ktoré sú alternatívou voči umelému potratu.

Základ kampane je postavený na dobrovoľníkoch a ich činnosti. Kampaň Sviečka za nenarodené deti dlhoročne motivuje k dobrovoľníctvu a prináša priestor na jeho konkrétnu realizáciu. Kampaňou ale dobrovoľníctvo vo Fórum života nekončí - dobrovoľníci sú pozvaní zapojiť sa do projektu Medzigeneračná solidarita a ochrana ľudskej dôstojnosti, v ktorom sieťujeme pomáhajúce organizácie, odborníkov a dobrovoľníkov po celom Slovensku.

Blížšie informácie o kampani, ako aj miesta, kde je možné zakúpiť sviečky nájdete na stránke:

sviecka.forumzivota.sk

Modlitba za nenarodené deti

Bože, darca života, chválim ťa a zvelebujeme za to, že si povolal k životu každého človeka.

Ty chceš, aby človek mal podiel na tvojej nekonečnej láske, aby si uvedomil hodnotu svojej ľudskej dôstojnosti.

Dnes s veľkou dôverou prosíme o tvoje milosrdenstvompre našich drahých zosnulých.

Chceme si tiež spomenúť aj na tých najbezbrannejších, ktorí zomreli násilnou smrťou umelého potratu skôr, ako sa narodili.

Teba, najláskavejší Bože, prosíme o svetlo pravdy pre rodičov týchto zabitých detí, aby pochopili, že dieťa je tvoj dar a nie ich vlastníctvo.

Tento Boží dar nesmie končiť v kontajneri s odpadom. Dieťa je dar, za ktorý sa ďakuje.

Prosíme ťa za lekárov a zdravotníckych personál, ktorí asistovali pri smrti nenarodených detí, aby spoznali hrôzu svojich činov, aby sa nespreneverovali svojmu poslaniu a boli vždy na strane života.

Prosíme ťa za tých, ktorí v spoločnosti šíria kultúru smrti, zasiahni ich svetlom pravdy, aby si vážili a spoznali hodnotu každého ľudského života.

Dobrotivý Bože, prosíme ťa za nás všetkých, aby sme s tvojou pomocou, každý na svojom mieste a vo svojom povolaní, vydávali svedectvo o kráse a vznešenosti ľudského života, a tak prispievali k šíreniu „evanjelia života“.

Panna Mária, matka Božia a matka naša, prihovár sa za nás u tvojho syna, aby svojím milosrdným pohľadom vzhliadol na všetkých, za ktorých prosíme v tejto modlitbe.

Svätý Jozef, verný ochranca Svätej rodiny, ochraňuj aj všetky naše rodiny, aby sme sa raz všetci stretli a radovali v dome nášho Nebeského Otca. Amen.

zdroj: www.chynorany.fara.sk

Pozvánka na koncert

ZVONKOHRA KOŠARISKÁ – PRIEPASNÉ

1. december 2019 o 16:30 hod.

Kostol Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom

Zvonkohra Košariská – Priepasné je hudobné zoskupenie hrajúce na ručné zvončeky. Tvoria ju mladí ľudia, ktorých spája krása hudby, umenia a hlavne láska k Pánu Bohu.

Členmi hudobného zoskupenia sú deti, konfirmandi, mládež a dospelí členovia Cirkevného zboru FCAV Košariská – Priepasné.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.